

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum sacramenta fuerint necessaria ad salutem humanam? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

Vtrum sacramenta sint necessaria ad humanam salutem?

334

AD primum sic proceditur. Videtur, quòd sacramenta non sint necessaria ad humanam salutem. Dicit enim Apost. 1. ad Timoth. 4. Corporalis exercitatio ad modicum utilis est. Sed vsus sacramentorum pertinet ad corporalem exercitacionem: eo quòd sacramenta perficiuntur in significatione sensibilium rerum & verborum, vt dictum est*. Ergo sacramenta non sunt necessaria ad humanam salutem.

¶ 2. Præterea, 2. ad Cor. 12. Apostolo dicitur, Sufficit tibi gratia mea. Non autem sufficeret si sacramenta essent necessaria ad salutem. Non sunt ergo sacramenta saluti humanae necessaria.

¶ 3. Præterea, Posita causa sufficienti nihil aliud videtur esse necessarium ad effectum. Sed passio Christi est sufficiens causa nostra salutis. Dicit enim, Apost. ad Rom. 5. Si cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem filij eius, multo magis reconciliati salui erimus in vita ipsius. Non ergo requiruntur sacramenta ad salutem humanam.

*c. xi. in fine
ne to. 6.*

SED contra est, quòd Augustinus* dicit libro decimonono contra Faustum, In nullum nomen religionis seu verum seu falsum coadunari homines possunt, nisi aliquo signaculorum seu sacramentorum visibilium consortio colligentur. Sed necessarium est ad humanam salutem homines adunari in vnum, veræ religionis nomen. Ergo sacramenta sunt necessaria ad humanam salutem.

RESPONDEO dicendum, quòd sacramenta sunt necessaria ad humanam salutem, triplici ratione. Quarum prima sumenda est ex conditione humane naturæ: cuius proprium est, vt per corporalia & sensibilia, in spiritualia & intelligibilia deducatur. Pertinet autem ad diuinam prouidentiam, vt vnicuique rei prouideat secundum modum suæ conditionis. Et ideo conuenienter diuina sapientia homini auxilia

lia salutis confert sub quibusdam corporalibus & sensibilibus signis, quæ sacramenta dicuntur. Secunda ratio sumenda est ex statu hominis, qui peccando se subdidit per affectum corporalibus rebus. Ibi autem debet medicinale remedium homini adhiberi, ubi patitur morbum. Et ideo conueniens fuit, ut Deus per quædam corporalia signa, homini spiritualē medicinam adhiberet: nam si spiritualia nuda ei proponerentur, eius animus applicari non posset, corporalibus deditus. Tertia autem ratio sumenda est ex studio actionis humanæ, quæ præcipuè circa corporalia versatur. Ne ergo esset homini durum, si totaliter à corporalibus actibus abstraheretur, proposita sunt ei corporalia exercitia in sacramentis, quibus salubriter exerceatur ad euitanda superstitiosa exercitia, quæ consistunt in cultu dæmonum; vel qualitercumque noxia, quæ consistunt in actibus peccatorum. Sic igitur per sacramentorum institutionē, homo conuenienter suæ naturæ eruditur per sensibilia: humiliatur, se corporalibus subiectum cognoscens, dū sibi per corporalia subuenitur: præseruatur etiā à noxijs actionibus per salubria exercitia sacramentorum.

Ad primum ergo dicendum, quod corporalis exercitatio, in quantum est corporalis, non multū utilis est. Sed exercitatio per vsum sacramentorum, nō est purè corporalis, sed quodammodo est spiritualis, scilicet per significationem, & causalitatem.

Ad secundum dicendum, quod gratia Dei est sufficiens causa humanæ salutis. Sed Deus dat hominibus gratiam secundum modum eis conuenientem: & ideo necessaria sunt hominibus sacramenta ad gratiam consequendam.

Ad tertium dicendum, quod passio Christi est sufficiens causa humanæ salutis. Nec propter hoc sequitur, quod sacramenta non sint necessaria ad humanam salutem: quia operantur in virtute passionis Christi, & passio Christi quodammodo applicatur hominibus per sacramenta, secundum illud Rom. 6.

74 QVÆST. LXI. ART. II.
Quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus.

ARTIC. III.

Vtrum etiam ante peccatum fuerint homini necessaria sacramenta?

335
4. d. 1. q.
1. ar. 2. q.
3.
ar. prac.
ad 2.
P. p. q. 95.
a 4. ad 1.
art. prac.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod etiam ante peccatum fuerint homini necessaria sacramenta. Quia, sicut dictum est*, Sacramenta sunt necessaria homini ad gratiam consequendam. Sed etiam in statu innocentiae homo indigebat gratia: sicut in prima parte habitum est*. Ergo etiam in statu illo erant necessaria sacramenta.

¶ 2 Præterea, Sacramenta sunt necessaria homini secundum conditionem humanæ naturæ, sicut dictum est. Sed eadem est natura hominis ante peccatum & post peccatum. Ergo videtur, quod etiam ante peccatum homo indiguerit sacramentis.

¶ 3 Præterea, Matrimonium est quoddam sacramentum, secundum illud Ephef. 5. Sacramentum hoc magnum est: ego autem dico in Christo & Ecclesia. Sed matrimonium fuit institutum ante peccatum, ut dicitur Gen. 2. Ergo sacramenta erant necessaria homini ante peccatum.

SED contra est, quod medicina non est necessaria nisi ægroto, secundum illud Matthæi nono, Non est opus sanis medicus. Sed sacramenta sunt quædam spirituales medicinæ, quæ adhibentur contra vulnera peccati. Ergo non fuerunt necessaria ante peccatum.

RESPONDEO dicendum, quod in statu innocentiae ante peccatum sacramenta necessaria non fuerunt. Cuius ratio accipi potest ex rectitudine status illius, in quo superiora inferioribus dominabantur, & nullo modo dependebant ab eis. Sicut enim mens suberat Deo, ita menti suberant inferiores animæ vires, & ipsi animæ corpus. Contra hunc autem ordinem esset, si anima perficeretur, vel quantum ad scientiam, vel quantum ad gratiam, per

alr